

huset, uden at det regnes for Fattighjælp. Det, som den høje Minister har gjort paa Ulykkesforsikringens Omraade, vil Mindretallet fastholde ogsaa med Hensyn til Indlæggelse paa Sygehus: det, som de bedste Amtsr allerede gøre frivilligt det ville vi paalægge alle, det ville vi indregistrere — jeg tror, det var det Udtryk, som den høje Minister brugte med Hensyn til Ulykkesforsikring. — Jeg har nu ganske kort gennemgaaet disse Endringer. Det maa maaste nu til Slutning være mig tilladt at tilføje et Par mere almindelige Bemærkninger om denne Sag. Jeg vil nemlig gerne udtale en besteden Beflagelse over det Forhold eller rettere sagt den fuldstændige Mangel paa Forhold, hvori Mindretallet, efter at dette Lovforslag var vedtaget ved 2den Behandling, har staaet til det. Jeg tror, at den ærede Ordfører og alle Udvalgets Medlemmer ville give mig Ret i, at lige indtil dette Forslag havde været til 2den Behandling, var der et ærligt, aabent og loyalt Samarbejde mellem alle Udvalgets Medlemmer. De forskellige Partier, Grupper og Medlemmer søgte saavidt muligt at komme hinanden i Møde og søgte alle, efter Evne og Lejlighed, at bringe det mest mulige ud af dette Forslag, saaledes at det kunde blive til Gavn for Samfundet og da særlig for de ulykkelige Menneker, som Lovforslaget særlig er beregnet paa. Men med dette foregik der saa en Forandring, da dette Lovforslag havde været til 2den Behandling, thi derefter forsvandt Lovforslaget pludselig fra Mindretallets Synskreds — om ogsaa fra Flertallets Synskreds, skal jeg ikke kunne sige noget om. Men vist er det, at i samfundet 6 Uger saa Mindretallet ikke noget til dette Forslag, uden at vi havde mindste Anelse om, hvor det i den Tid var blevet af; om det var fareet op i højere Regioner eller ud et eller andet Sted i Byen, vide vi ikke. Vi have intet Begreb om, hvor det var i de 6 Uger, men under alle Omstændigheder er det afgjort, at der, hvor det skulde og burde være, nemlig i Udvalget, var det ikke. Man kommer uvilkaarlig herved til at tænke paa den 6 Ugers Kur, som spiller en vis Rolle i Fattigvæsenets Historie. (En Stemme: Den gælder ikke længere.) Den har dog spillet en vis Rolle der, og den har ogsaa spillet en vis Rolle i dette Udvalgs Historie. Som sagt, i disse 6 Uger saa vi ikke noget til Lovforslaget; men at der foregik noget med det, er utvivlsomt, for saa, efter 6 Ugers Forløb, dukkede pludselig, ikke selve Lovforslaget, men en Affødning, om jeg saa maa sige, et Barn af Lovforslaget. Det var det Barn, som

under Smærter blev, jeg vil ikke sige født, for det var det i Forvejen, men blev bragt op til højere Regioner i Formiddags. Denne Alderdomsunderrettelse for værdige trængende var Barnet, som blev fremstillet efter 6 Ugers Forløb for Mindretallet i Fattigudvalget, og vi bleve opfordrede til, at vi i Løbet af ganske kort Tid — jeg huster ikke, om det var 10 Minutter eller maaste noget længere — skulde tage Standpunkt overfor denne Affødning. Mindretallet turde ikke i Løbet af saa kort Tid paatage sig et saa stort Ansvar som at være med til at bære dette Lovforslag herved og fremstille det for Tinget, og efter at vi nu have haft Lejlighed til at besigtige det nøjere, tror jeg ikke, Mindretallet fortryder, at det har givet Afkald paa enhver som helst Meddelagtighed i dette Lovforslags Frembringelse. Men derefter kom omsider selve Lovforslaget. Fattiglovsforslaget fik vi saa at se nogle Dage efter, at denne Begivenhed havde fundet Sted. Og saa det var undergaaet visse Forandringer, ganske vist i adskillige Retninger, med Hensyn til mange Smaatings Forandringer til det bedre, men som jeg har tilladt mig at omtale, da jeg udtalte mig om Endringsforslagene, er der paa to Hovedpunkter gjort meget væsentlige Tilbagestrid, nemlig paa § 35 om Eftergivelse af Fattighjælp og paa § 71 om Lægehjælp og Medicin. Og jeg vil nu gerne spørge det ærede Flertal, hvorfor det har trukket sig tilbage fra det Standpunkt, som dette Ting indtog ved 2den Behandling af dette Forslag. Naar et Lovforslag har været behandlet her i Tinget og saa kommer op i Landstinget og vender tilbage fra Landstinget til Folketinget, og Landstinget saa har foretaget Endringer i Lovforslaget, saa kan jeg saa meget godt forstaa, at der kan være Anledning for Folketinget til paa visse Punkter at komme Landstinget i Møde, for at der kan komme noget ud af Lovforslaget i det hele. Men det er jo in confesso, det er jo noget, alle vide, og som selvfølgelig ogsaa den ærede Ordfører veed og ikke vil benægte, at dette Lovforslag har ikke været forelagt i Landstinget, Landstinget har ikke haft Lejlighed til at tage Stilling til dette Lovforslag. Landstinget har ikke udtalt sig om Forslaget. Den ærede Ordfører maa altsaa indrømme, at Folketinget kender endnu ikke det allermindste til, hvad Standpunkt Landstinget staaer paa overfor dette Lovforslag og særlig overfor de Endringer, som det ærede Flertal har foretaget mellem 2den og 3dje Behandling. Det veed Folketinget ikke noget om. (Ordføreren [C. Havn]: Det har været der for!) Saa, men det har ikke været der i denne